

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 06715-20/2017-ERU

V Jihlavě dne 11. září 2017

R o z h o d n u t í

O rozkladu [redacted], podnikající fyzické osoby, se sídlem [redacted], [redacted], IČ: [redacted] (dále též „účastník řízení“), zastoupeného [redacted], advokátem, se sídlem [redacted], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06715-15/2017-ERU ze dne 14. února 2018 (sp. zn. OSR-06715/2017-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o tom, že účastník řízení spáchal přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 7. dubna 2016 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Černý Důl, část obce Čistá v Krkonoších, u nemovitosti č. p. [redacted] strojně zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky 1PE dn 32, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a dále povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona, rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu takto:

Rozklad [redacted], podnikající fyzické osoby, se sídlem [redacted], [redacted], IČ: [redacted], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06715-15/2017-ERU ze dne 14. února 2018 (sp. zn. OSR-06715/2017-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Dne 29. srpna 2016 zahájil Energetický regulační úřad v důsledku zjištění poškození středotlaké plynovodní přípojky 1PE dn 32 kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, a to ve věci zjištění dodržování

ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 9. února 2017 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 08744-15/2016-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námitky.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl na základě objednávky pro společnost ŠIMEK VODO-TOPO-PLYN, s.r.o., se sídlem Patočkova 2849/4, 695 01 Hodonín, IČ 269 62 268, zemní práce pro kanalizační jímku a vodovodní přípojku ke stavbě pro rodinnou rekreaci v obci Černý Důl, část obce Čistá v Krkonoších, u nemovitosti č. p. [REDAKCE]. Dne 7. dubna 2016 došlo při strojním provádění výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení k poškození středotlaké plynovodní přípojky 1PE dn 32, kolový traktorbagr obsluhoval zaměstnanec účastníka řízení pan [REDAKCE]. Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Jak vyplynulo z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 7. dubna 2016, provozovatelem plynárenského zařízení nebyl vydán souhlas s prováděním prací, ani nebyla v terénu vytyčena poloha plynárenského zařízení. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 350 m³ plynu do ovzduší za dobu 32 minut, přitom nedošlo k přerušení dodávky plynu žádnému konečnému odběrateli. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Účastník řízení k věci při jednání v rámci kontroly uvedl, že zahájení prací byl osobně přítomen a výslovně se dotázal přítomných zaměstnanců objednatele, zda se v místě zemních prací nenacházejí podzemní inženýrské sítě, přičemž mu vedoucí stavby sdělil, že nenacházejí. Vzhledem k tomu, že na uvedené stavbě prováděl zemní práce již v průběhu roku 2015 bez jakýchkoliv problémů, kdy byla poloha inženýrských sítí vytyčena, neměl důvod se domnívat, že by informace od objednatele nebyla správná.

II. Správní řízení a napadené rozhodnutí

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole a po vyhodnocení všech zjištěných skutečností Energetický regulační úřad zahájil dne 2. října 2017 správní řízení z moci úřední. V oznámení o zahájení řízení byl účastník řízení poučen o možnosti navrhnout důkazy či činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům a vyjádřit své stanovisko. Správní orgán však žádné stanovisko účastníka řízení k věci neobdržel.

Spisový materiál byl následně doplněn o stanoviska vydaná společností RWE GasNet, s.r.o., jež se týkaly existence plynárenského zařízení v místě provádění stavby. Ze stanoviska ze dne 20. března 2015, jež bylo vydáno pro účely povolení stavby, vyplynulo, že v zájmovém prostoru stavby dojde k dotyku se středotlakým plynovodem PE 63 a středotlakou plynovodní přípojkou PE 32, přičemž stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení nemohou být zahájeny bez vytyčení trasy a přesného určení uložení plynárenského zařízení. Na základě stanoviska ze dne 7. září 2015 k existenci sítí bylo potom dne 8. září 2015 provedeno vytyčení plynárenského zařízení v terénu, přičemž platnost tohoto vytyčení byla 2 měsíce. V době, kdy účastník řízení prováděl výkopové práce, při nichž došlo k poškození předmětného plynárenského zařízení, tedy již platné vytyčení nebylo provedeno.

Po doplnění spisového materiálu o výše uvedená stanoviska byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry. Toto vyrozumění bylo účastníkovi řízení doručeno tzv. fikcí dne 22. ledna 2017. Účastník řízení se k věci nijak nevyjádřil, ani neposkytl správnímu orgánu ke svým majetkovým poměrům žádné informace.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 06715-15/2017-ERU ze dne 14. února 2018 (sp. zn. OSR-06715/2017-ERU) byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 7. dubna 2016 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Černý Důl, část obce Čistá v Krkonoších, u nemovitosti č. p. ■ strojně zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky 1PE dn 32. Účastníkovi řízení byla dále uložena povinnost k úhradě nákladů správního řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsal zjištěný skutkový stav a odůvodnil svůj závěr, že jednáním účastníka řízení došlo k naplnění jak formálních znaků přestupku, tak i znaku materiálního. Účastník řízení prováděl výkopové práce strojně, aniž by mu byla známa přesná poloha plynárenského zařízení, nevynaložil tedy dostatečné úsilí, aby porušení povinnosti zabránil.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06715-15/2017-ERU ze dne 14. února 2018 (sp. zn. OSR-06715/2017-ERU), které bylo účastníkovi řízení doručeno tzv. fikcí dne 26. února 2018, podal účastník řízení dne 12. března 2018 rozklad, který směřuje proti všem výrokům napadeného rozhodnutí.

Účastník řízení vytýká správnímu orgánu výši uložené pokuty, která je s ohledem na povahu a rozsah jeho podnikání pro něj téměř likvidační. Přestože si je vědom skutečnosti, že za uvedený přestupek lze ve správním řízení uložit pokutu až do výše 15 000 000 Kč a uložená pokuta 50 000 Kč je tak při spodní hranici zákonného rozpětí, okolnostem přestupku však podle jeho názoru mnohem lépe odpovídá sankce na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tj. pokuta okolo částky 10 000 Kč.

Účastník řízení dále namítá, že odpovědnost za přestupek zanikla, neboť ke spáchání přestupku mělo dojít dne 7. dubna 2016 a správní řízení bylo zahájeno po předcházející kontrole až dne 2. října 2017. V době, kdy došlo k jednání účastníka řízení, byl účinný zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. července 2016 (dále jen „zákon o přestupcích“). Ke dni 1. července 2017 potom vstoupil v účinnost zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přičemž podle přechodných ustanovení tohoto zákona, konkrétně § 112 odst. 1 platí, že na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro

pachatele příznivější. Vzhledem k tomu, že žádná právní úprava týkající se odpovědnosti za přestupky, která nabyla účinnosti poté, co se účastník řízení dopustil posuzovaného jednání, není pro účastníka příznivější, posuzoval správní orgán odpovědnost účastníka řízení podle právní úpravy odpovědnosti za přestupky účinné v době, kdy se účastník řízení posuzovaného jednání dopustil. Podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 31. července 2016, upravujícího zánik odpovědnosti za přestupek, nelze přestupek projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok. Pokud tedy ke spáchání přestupku mělo dojít dne 7. dubna 2016, tak lhůta k zahájení řízení o přestupku běžela od 7. dubna 2016 do 7. dubna 2017 a k tomuto datu jeho odpovědnost za přestupek zanikla.

Účastník řízení navrhuje, aby odvolací orgán uloženou pokutu snížil na částku 10 000 Kč. Pro případ, že odvolací orgán vyhodnotí argumentaci ohledně zániku odpovědnosti za přestupek jako přílehavou, účastník řízení navrhuje, aby bylo řízení o přestupku zastaveno, neboť odpovědnost za přestupek zanikla.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Rada tudíž obecně musí plně přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcnou správnost, a to z úřední povinnosti.

Po posouzení věci se Rada zcela ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a je založeno na řádném právním posouzení, přičemž přes jistou stručnost odůvodnění napadeného rozhodnutí neshledala Rada toto nepřezkoumatelným, neboť je z něj jednoznačně zjištělné, na jakých úvahách prvostupňový správní orgán své závěry založil.

Pokud se jedná o problematiku zjištění skutkového stavu věci, je možno v rámci kontrolního i správního spisu nalézt do určité míry rozporná vyjádření ohledně existence stanoviska provozovatele plynárenského zařízení k výkonu prací v ochranném pásmu a ohledně vytyčení plynárenského zařízení. V tomto ohledu není zřejmé, na základě čeho prvostupňový správní orgán na str. 7 napadeného rozhodnutí učinil úvahu, že účastník řízení měl žádat doklady přímo od provozovatele plynárenských zařízení, když nebyl investorem ani stavebníkem, pouze na základě objednávky prováděl výkopové práce. Ze spisového materiálu je patrné, že dne 20. března 2015 vydala společnost RWE GasNet, s.r.o., stanovisko ohledně stavebního záměru a dotyku s plynárenskými zařízeními, v němž je uváděno i poškozené zařízení. Naopak protokol o vytyčení plynárenského zařízení obsažený ve spise neuvádí poškozené zařízení, ale pouze středotlaký plynovod D63. Závěr o tom, že v době poškození bylo zařízení v terénu provozovatelem zařízení viditelně vytyčeno tedy s jistotou učinit nelze, přičemž uváděné vytyčení provedené dodavatelem stavby, společností Thermohome, s.r.o., nebylo provedené osobou k tomu způsobilou a oprávněnou. Uvedené skutečnosti nicméně

účastníka řízení nezbavují odpovědnosti, jelikož si musel být v rámci zastavěného území vědom toho, že při výkopových pracích může narazit na jiná infrastrukturní zařízení, přičemž za dostatečnou míru opatrnosti nelze označit spolehnutí se na sdělení objednatele, že se v místě inženýrské sítě nenachází, čímž na druhou stranu Rada nečiní závěr o otázce, zda postupem třetí strany nemohla být účastníkovi řízení způsobena újma.

K námitce účastníka řízení týkající se výše uložené pokuty Rada uvádí, že tato není důvodná. Účastník řízení byl správním orgánem upozorněn na skutečnost, že se může k věci vyjádřit a navrhnout doplnění spisového materiálu jak v oznámení o zahájení řízení, tak i ve vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V této druhé písemnosti ze dne 9. ledna 2018 byl účastník řízení dokonce výslovně upozorněn na možnost doložit správnímu orgánu informace o svých aktuálních majetkových poměrech. Ani jedné z těchto možností účastník řízení nevyužil a k věci, ani ke svým majetkovým poměrům se v průběhu řízení nijak nevyjádřil. Proto prvostupňový správní orgán při úvaze o výši sankce ve vztahu k osobním a majetkovým poměrům účastníka řízení vycházel z jemu dostupných evidencí (zejména z údajů ze živnostenského rejstříku), kdy v rozhodnutí podrobně popsal, jaké údaje zjistil a jak je také hodnotil. Rada dále k výši uložené sankce uvádí, že z napadeného rozhodnutí je rovněž zřejmé, jakými úvahami se i ve vztahu ke všem ostatním kritériím správní orgán zabýval, k jakým okolnostem přihlédl a jak tyto skutečnosti vyhodnotil. Rada má tedy za to, že správní orgán prvního stupně výši uložené pokuty řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, přičemž pokuta uložená účastníkovi řízení se pohybuje v obvyklé výši pokut ukládaných za předmětný správní delikt a je přiměřená vytykanému jednání, především nedostatečné míře opatrnosti, s níž si účastník řízení počínal. Ostatně ani v rámci rozkladu účastník řízení nedoložil žádné skutečnosti, které by o likvidačních dopadech sankce svědčily, přičemž Rada uvádí, že účastník řízení může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Účastník řízení dále namítá, že v souladu s ustanovením § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 31. července 2016, došlo k zániku odpovědnosti za přestupek, neboť řízení o přestupku nebylo zahájeno do jednoho roku od jeho spáchání. Ani tato námitka není důvodná. Správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že trestnost činu posuzoval podle právní úpravy účinné v době spáchání protiprávního jednání, neboť pozdější právní úprava není pro účastníka řízení příznivější. Tento postup je zcela v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod i s aktuálně platnou a účinnou právní úpravou stanovenou v § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Ke dni 7. dubna 2016, tedy v době, kdy došlo k předmětnému protiprávnímu jednání, byl účinný zákon o přestupcích, který se však v té době vztahoval pouze k protiprávnímu jednání fyzických osob, neboť pachatelem přestupku mohla být do 30. června 2017 pouze fyzická osoba a ustanovení § 20 odst. 1 tohoto zákona týkající se zániku odpovědnosti za přestupek tak není a nebylo možné ve vztahu k podnikajícím fyzickým či právnickým osobám použít, neboť se k deliktům těchto osob nikdy nevztahovalo. Protiprávní jednání fyzických osob podnikajících a osob právnických byla v této době označována jako správní delikty, přičemž jejich právní úprava nebyla nijak kodifikována a skutkové podstaty konkrétních správních deliktů byly definovány v jednotlivých zákonech, včetně speciálních ustanovení týkajících se podmínek odpovědnosti nebo i případných procesních odlišností od obecné úpravy

stanovené ve správním řádu. K zavedení pojmu přestupek ve vztahu k právníkům a podnikajícím fyzickým osobám došlo až v zákoně o odpovědnosti za přestupky, který nabyl účinnosti dne 1. července 2017.

V uvedeném případě se tedy na jednání účastníka řízení vztahovala ustanovení hlavy třetí energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, konkrétně § 91d odst. 3 a odst. 5 téhož zákona a v něm stanovené lhůty pro zánik správnětrestní odpovědnosti. S ohledem na výše uvedené je nutné podotknout, že se správní orgán prvního stupně dopustil formální chyby v označení protiprávního jednání účastníka řízení, kdy jeho jednání mělo být správně označeno jako správní delikt, nikoliv jako přestupek. Jak ale vyplývá z přechodných ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, konkrétně z § 112 odst. 1 věty první, na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona, s tím, že dle obecného pravidla se odpovědnost za ně posoudí dle právní úpravy dosavadní, není-li právní úprava obsažená v tomto zákoně pro pachatele příznivější. Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že sám zákonodárce předpokládal, že správní orgány budou v řízeních probíhajících po nabytí účinnosti tohoto zákona na dosavadní správní delikty pohlížet jako na „přestupky“, avšak jako na přestupky podle nyní účinného zákona o odpovědnosti za přestupky, nikoli na přestupky podle původní právní úpravy stanovené v zákoně o přestupcích, jak se zřejmě účastník řízení mylně domnívá. Jak již bylo uvedeno výše, původní právní úprava stanovená v zákoně o přestupcích se nikdy k protiprávnímu jednání podnikajících fyzických nebo právnických osob nevztahovala.

K posouzení lhůt pro zánik odpovědnosti je v daném případě nutné použít ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, jež stanoví, že ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí; odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

V daném případě došlo k protiprávnímu jednání před nabytím účinnosti uvedeného zákona, proto je nutné posoudit, zda později uplyne lhůta podle dosavadní právní úpravy nebo promlčecí doba podle nové právní úpravy, přičemž pro zánik odpovědnosti se použije lhůta, která uplyne později. Pokud tedy odpovědnost za správní delikt podle dosavadních lhůt nezanikla, pak je při posuzování odpovědnosti nutno použít novou právní úpravu promlčecí doby, včetně stavení a přerušení, avšak zároveň s tím, že se porovná nejzazší doba zániku odpovědnosti podle dosavadních lhůt s nejzazší dobou zániku odpovědnosti podle nové právní úpravy, přičemž odpovědnost za správní delikt (přestupek) nesmí zaniknout dříve, než uplynutím dosavadních lhůt. V nyní posuzovaném případě byly původní podmínky zániku odpovědnosti za správní delikt účastníka řízení stanoveny v § 91d odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, podle kterého odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže o něm správní orgán nezhájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Nová právní úprava zániku odpovědnosti za přestupek je potom stanovena v § 29 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž

délka promlčecí doby činí v souladu s § 30 jeden rok; v případě přestupku, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, činí promlčecí doba tři roky. V daném případě se jedná o přestupek (správní delikt), za jehož spáchání lze uložit pokutu až do výše 15 000 000 Kč, promlčecí doba bude tudíž činit 3 roky. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky potom platí, že promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, přičemž v souladu s § 32 odst. 2 téhož zákona se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku i vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, kdy přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová. Vzhledem ke skutečnosti, že k protiprávnímu jednání došlo dne 7. dubna 2016, správní řízení bylo zahájeno dne 2. října 2017 a rozhodnutí o přestupku (správním deliktu) bylo vydáno dne 14. února 2018, je zřejmé, že k zániku odpovědnosti za přestupek (správní delikt) nedošlo.

V. Závěr

Po přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem, a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada rozhodla o potvrzení napadeného rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

JUDr. PhDr. Vratislav Košťál, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

██████████ prostřednictvím ██████████